

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

2020

BcA. Tereza Kropáčová

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

DOKUMENTÁRNÍ FOTOGRAFIE

SOUBOR FOTOGRAFIÍ REFLEKTUJÍCÍ PROBLÉMY SOUČASNÉ CIVILIZACE

BcA. Tereza Kropáčová

Plzeň 2020

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Intermediální tvorba

Specializace Užitá fotografie

Diplomová práce

DOKUMENTÁRNÍ FOTOGRAFIE

**SOUBOR FOTOGRAFIÍ REFLEKTUJÍCÍ PROBLÉMY SOUČASNÉ
CIVILIZACE**

Tereza Kropáčová

Vedoucí práce: Prof. Mgr. Štěpán Grygar
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2020

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2020

.....
podpis autora

Poděkování:

Chtěla bych poděkovat svému vedoucímu diplomové práce prof. Mgr. Štěpánovi Grygarovi za pomoc a odborný dohled nad zpracováním této práce.
Dále MgA. Vojtěchovi Aubrechtovi za cenné rady a připomínky.

Obsah:

1/ Obsah	6
2/ Popis přípravy a reflexe procesu vlastní tvorby	7 – 12
a/ Úvod do mé tvorby	7
b/ Zdař Bůh	7
c/ Gutta aquae / Kapka vody	7
d/ Hydrologie	8 – 12
e/ Včelami ovlivněná voda	10
3/ Popis výsledného díla a jeho finální podoba	13 – 21
a/ Vizuální stránka a koncepce práce	17 – 19
b/ Umění a voda	20 – 21
4/ Resumé	22
5/ Zdroje	23 – 24
6/ Přílohy	25 – 41

Popis přípravy a reflexe procesu vlastní tvorby

Úvod do mé tvorby

Už od dětství tíhnu k přírodě a ke zvířatům. Vždy jsem raději byla venku, mimo město. Možná právě proto, že jsem vyrůstala na sídlišti v panelovém domě. Naštěstí jsem měla možnost každé letní prázdniny nebo víkendy trávit na chatě ve středních Čechách, nedaleko řeky Sázavy a hradu Český Šternberk. Všude kolem jen lesy a louky. Vyrůstala jsem v domácnosti spolu se psem, později přibyla nalezená kočka a několik dalších drobnějších domácích mazlíčků. V 6 letech jsem začala pravidelně jezdit na koni a od té doby jsem tomu naprosto propadla. Když jsem se před 10 lety přestěhovala spolu s rodinou za Prahu do rodinného domu, opět jsem se přiblížila více přírodě. Náš dům stojí v poslední řadě zástavby. Za naši zahradou už je jen pole a z okna vidívám bažanty, zajíce nebo srnky. Když jsem na základní škole začala fotografovat, moje první záběry byly též přírodní motivy či krajina. Mám ráda, když se nad každým snímkem mohu více zamyslet, mít čas ho nakomponovat a promyslet si ho, než zmáčknou spoušť. Nikam nespěchat. Neustále se proto ve svých pracích k tématu krajiny vracím. Někdy se jedná o malý soubor, někdy o rozsáhlejší. Dvě mé poslední práce byly zaměřené opět tímto směrem.

„Zdař Bůh“

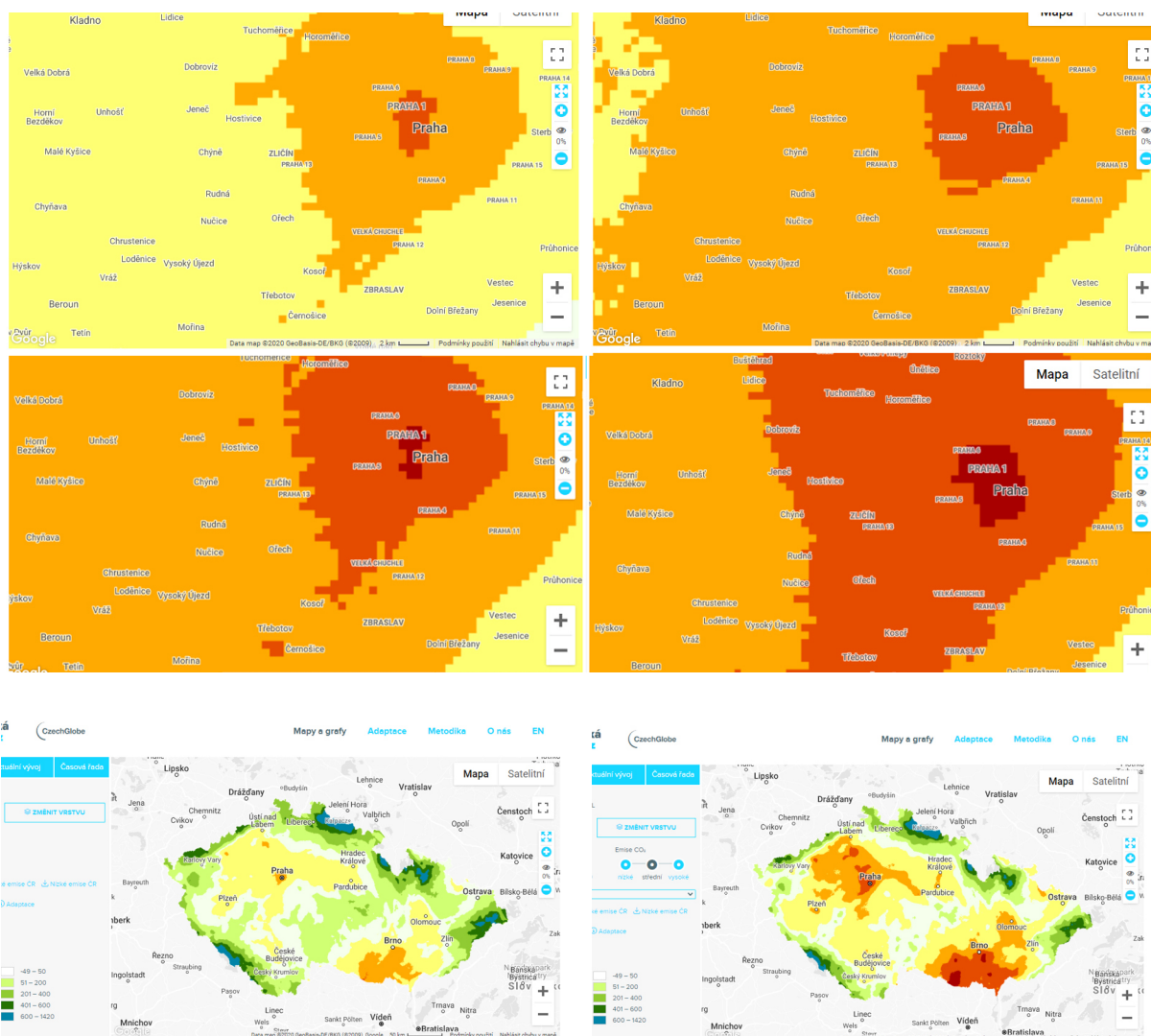
Začala jsem pracovat se zachycením mého okolí. První dokumentární práce „Zdař Bůh“ byla o dolech na železnou rudu v mé vesnici, které byly ve své době velice známé. Teď o nich ale už skoro nikdo neví. Objevovala jsem stopy, které na tuto činnost ještě odkazují a naopak místa, na kterých už není jejich historie poznat. Jelikož v současné době se vesnice velice rozrostla o novou zástavbu a přistěhovalo se mnoho nových obyvatel, mnozí o historii obce nic netuší. Já sama zde nežiji od malička. A právě proto mě velice zajímala minulost Nučic. S tímto projektem jsem obcházela starousedlíky, ukazovala jim mé fotografie míst ve vesnici i kolem ní a dozvídala se příběhy. Příběhy z minulosti, které by byly za chvíli zapomenuty. Během 4 měsíců vznikl velice rozsáhlý soubor fotografií doprovázený texty o místech v Nučicích, kde dříve stávaly doły na železnou rudu a také popisem vzpomínek pamětníků na onu slavnou dobu těžby. Ta trvala bezmála 120 let (1846 – 1964) a celkem bylo vytěženo kolem 30 milionů tun železné rudy. Moje barevné fotografie ze současnosti doplňují černobílé dobové snímky. Ve třech knížkách je divák provázen historií a může porovnávat, jak se místa působením času pozměnila. Pohledy do krajiny se střídají s dokumentárními snímky vesnice a také portréty lidí, kteří v letech, kdy se zde těžilo, v Nučicích žili a v dolech pracovali.

„Gutta aquae / kapka vody“

Pokračovala jsem souborem o suchu „Gutta aquae / Kapka vody“, kde jsem se zajímala o problematiku nedostatku vody, ale více obecně. Jelikož je to velice aktuální téma, rozhodla jsem se v takto zaměřené práci i nadále pokračovat. A zvolit si jí jako výchozí téma pro mou diplomovou práci. Více problematiku rozpracovat a věnovat se jí ve větší míře.

Hydrologie

Primárním úkolem adaptačních opatření v hydrologii bude umět se vyrovnat s narůstajícími extrémními situacemi. Jednak stavy, kdy vody bude díky přivalovým srážkám moc, či naopak díky hydrologickému suchu málo. Četnost těchto extrémních situací se bude podle většiny klimatických scénářů zvyšovat. (1)

Mapy zobrazují změny vodní bilance vyjádřené rozdílem mezi srážkami a referenční evapotranspirací (*Je celkový výpar ze zemského povrchu do atmosféry, který se vztahuje k určitému území. Tento celkový výpar se skládá z fyzikálního výparu a fyziologického. Evaporace zahrnuje pohyb vody do vzduchu ze zdrojů jako půda, vodní plochy a dešťová voda zachycená na vegetaci (2).*) za celý rok.

- 1 Hydrologie | Klimatická změna v České Republice. [online]. Copyright © 2020 Klimatická změna [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.klimatickazmena.cz/cs/adaptace/hydrologie/>
- 2 Evapotranspirace – Wikipedie. [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Evapotranspirace>

Jako ukázkou uvádím mapy České Republiky. Čtyři výše zobrazené vizualizace jsou zaměřené přímo na Prahu a okolí Nučic. První z těchto grafických zobrazení je situace do roku 2010, další obrázek rok 2030, poté 2050 a poslední 2090. Níže zobrazené dvě mapy v menším měřítku je srovnání roku 2010 a simulace stavu v roce 2090.

Můžeme si všimnout, že do roku 2010 se ve větší míře sucho týkalo pouze části Prahy. Ovšem předpovědi ukazují, že postupem let se situace bude rapidně zhoršovat a na konci století by se extrémní sucho mohlo dotýkat celého okresu Praha – Západ i Praha – Východ.

Vzniká spousta organizací či nadací, které se snaží situaci s úbytkem vody v krajině řešit. Jedná se například o Nadační fond Veolia – Vraťme vodu přírodě, Adapterra Awards, Nadace Partnerství, spolek "Mokřady z.s.", CVPK (Centrum pro vodu, půdu a krajinu při České zemědělské univerzitě v Praze) či projekt Zalejme.cz. Všechny výše zmíněné organizace se snaží podporovat návrat a zadržení vody v přírodě a poskytovat užitečné informace, jak může každý z nás pomoci.

Stromy kolem nás usychají!

Když zvednete hlavu a podíváte se do jejich korun, je tam spousta suchých větví. Stromy nemají vodu, ptáci nemají kde hnízdit a nám všem chybí jejich stín, který dřív chránil před žhavými paprsky.

Krok 1: Ušetři vodu!

Nejlepší je zalévat použitou vodou bez tuků a chemikálií, ale je i spousta možností jak vodu ušetřit. Strčíš PETku do nádržky WC nebo zkrátíš sprchování a hned máš ušetřeno na několik stromů. (3)

Během let, co v Nučicích bydlím a den co den chodívám na procházky se svými dvěma fenkami do okolí, vnímám mnoho změn, a to i nepatrných. Kde dříve byl rybník, ve kterém byla krásně průzračná voda na koupání, je teď voda zakalená a zapáchající. Voda, do které už ani své fenky nepustím se osvěžit. Kde dříve byly husté lesy, toto jaro a léto potkávám samé holé vykácené pláně nebo usychající smrky, které teprve na své pokácení čekají. A čím déle pracuji na tomto projektu, tím více kolem sebe vidím dopady sucha a nedostatek vody. Vyprahlou půdu.

A právě společnost Lesy České Republiky, s. p., spustila program Vracíme vodu lesu, díky kterému vznikají stovky malých nádrží, mokřadů, rybníčků, revitalizací, meandrujících potoků. Během prvního roku vzniklo 70 staveb napříč republikou a další jen přibývají. Ve výstavbě je dalších 130 a k dalším 150 jsou připravené projekty. Lesy ochlazují okolní krajinu, zpomalují odtok vody a jsou její zásobárnou. Mýtus, že lesy krajinu vysušují, není pravdivý. *Vychází z představy, že suché pole neztrácí vodu výparem, zatímco les, mokřad a zejména vodní plocha vodu vypařují, a proto „vysušují krajinu“. Ve skutečnosti je tomu naopak. Sluneční záření dosahující za jasného dne intenzity 1000 W/m² ohřívá povrch polí až na 60 stupňů Celsia, od přehřáté plochy se ohřívá vzduch a stoupá vzhůru. Vzduch o teplotě 40 stupňů Celsia a relativní vlhkosti 20 % obsahuje 10 g vody (ve formě vodní páry) v krychlovém metru. I při velmi pomalém vzestupném proudění 0,1 metru za vteřinu vystoupá*

za jednu hodinu nad metr čtvereční plochy do atmosféry 360 kubíků ohřátého vzduchu, který tak odnesl 3,6 kg vody, za deset hodin tedy 36 kg vody. Les, mokřad, rybník vypařují pouze několik litrů vody ze čtverečního metru. (4)

Včelami ovlivněná voda

Voda je živěl, který dokáže přijímat energii ze svého okolí. Každý živý organismus má kolem sebe biopole, které vyzařuje elektromagnetické záření. Již delší dobu se hovoří o včelami ovlivněné vodě, která dokáže léčit. Včelaři nechávají nádoby naplněné tekutinou stát několik hodin či dní na úlech včelstva a ta poté změní svou molekulární strukturu a vykazuje odlišný náboj. Včelstvo v úlu vytváří obrovskou energii a teplo tím, jak neustále hýbe křídly a díky tomu dokáže nepatrně změnit vazbu mezi atomem vodíku a atomem kyslíku ve vodě. Jedná se o velice drobné rozdíly, ale i to stačí, aby měla tato voda pozitivní vliv na lidské tělo. Při pravidelném pití dochází ke snížení hladiny cukru v krvi, zmírnění revmatických obtíží, též se vylepšení stavu u onemocnění štítné žlázy nebo dochází ke zlepšení psychických poruch a celkového zdraví a vitality. Pozměněné fyzikální vlastnosti „včelí“ vody dokáže rozpoznat zkušený proutkař téměř okamžitě. (5,6)

Tento zajímavý jev je až neuvěřitelný. Když je voda schopná takto změnit své vlastnosti a přijímat energii ze svého okolí, kolik nám toho ještě může povědět? Co všechno skrývá? Dokážeme ji na snímku zachytit, i když je bezbarvá a beztvará. Ale její energii, tu zaznamenat na fotografii nedokážeme. Její vibrace nám obraz nezprostředkuje. Ty musíme cítit.

- 4 Vracíme vodu lesu. *Vracíme vodu lesu* [online]. Copyright © 2019 Lesy ČR. Všechna práva vyhrazena. Made [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.vracimevodulesu.cz/>
- 5 Dvě hodiny a voda dostane zcela jiný náboj :: Rodinná firma Pleva. *Léčivé včelí produkty a výrobky z nich - med propolis pyl kosmetika přírodní* [online]. Copyright © Pleva s.r.o., system [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.pleva.cz/a/dve-hodiny-a-voda-dostane-zcela-jiny-naboj>
- 6 Včelami ovlivněná voda | *Včelí produkty. Včelí produkty | Vyzkoušejte sílu včelích produktů* [online]. Copyright © Karel Kol [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.vceli-produkty.eu/aktuality/vcelami-ovlivnena-voda>

Stačí napsat kombinaci dvou slov, voda a sucho, do webového vyhledávače a okamžitě máte před sebou nekonečné množství odkazů, článků a stránky zaměřené na tento problém. Je to neustálý koloběh nových a nových zpráv. Den co den. Jeden článek odkazuje na druhý, ve druhém najdete další tituly a takto neustále do kola. O problému s vodou se začíná čím dál více veřejně diskutovat a přibývá i spousta nových projektů od umělců.

Jelikož se snažím tématu porozumět více do hloubky, vyhledávala jsem i filmy zaměřené na životní prostředí nebo různé přednášky. Tento rok jsem měla naplánované navštívit filmový festival Jeden svět, jejichž sloganem se pro rok 2020 stalo heslo Až naprší a uschne. Bohužel kvůli nepředvídatelné situaci s epidemií byl festival pozastaven a já stihla pouze zahajovací film Země medu.

Též jsem si vyslechla on-line přednášku od pana Josefa Šedlbauera (český politik, vysokoškolský pedagog a vědec) na téma Jak nevyschnout, ve které se diskutovalo, jaké možnosti má člověk jako jedinec, jaké obec a co může udělat stát.

Co tedy můžeme podniknout, abychom přispěli ke zlepšení situace? Co všechno je v rukou jedné osoby? Samotní nezměníme celou situaci žádným razantním způsobem, ale můžeme každý za sebe ke změně vypomoci. Malými kroky, které když se sečtou, může se voda začít do krajiny navracet. Stačí umístit nádrže na dešťovou vodu a tu poté využít k zavlažování. Nebo nesekat trávu, aby si mohla udržovat vláhu a ochlazovat okolí.

Do České republiky voda nepřitéká, jen odtéká a pokud si ji neudržíme z jediného zdroje, deště, tak ji mít nebudeme. Krajina však čím dál tím víc ztrácí schopnost vodu zadržovat a po vyschlé půdě déšť jen stéká a hrozí povodně.

Navštívila jsem i Státní okresní archiv Praha – západ se sídlem v Dobřichovicích, kde jsou uloženy kroniky Nučic. Když jsem knihu otevřela a začala pročitat ručně psané texty kronikářů, jako bych se ocitla v minulosti. Hledala jsem především zápisy o počasí, abych mohla porovnávat se současným stavem. Pečlivé záznamy rok co rok. Jaké byly zimy? Jaké léta?

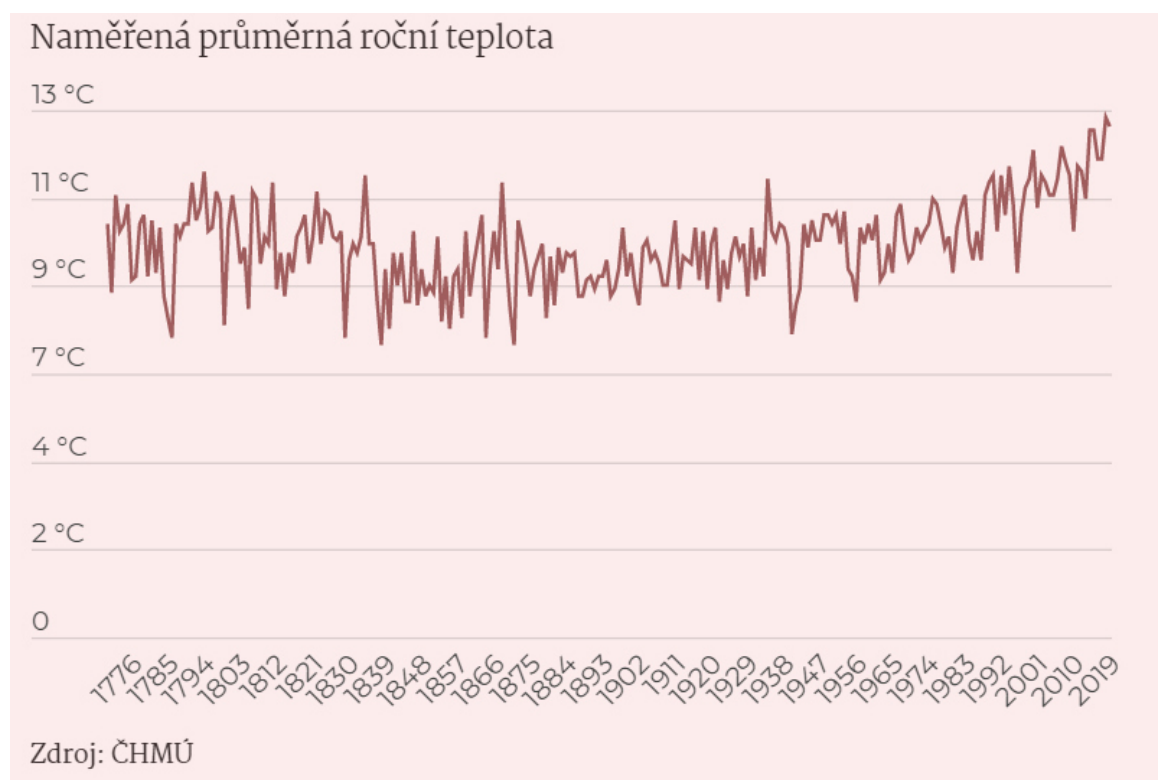
Na zemi byly vždy v historii období sucha, ale ne tak extrémní výkyvy počasí, jako jsou dnes. Dlouhé období bez srážek vystřídají na pár dní prudké a intenzivní deště. A pak je opět slunečno, bez jediné kapky. Též přichází zimy bez sněhové pokrývky, kdy na jaře nemá co tát a doplnit tak zásoby. A ze čtyř ročních období, které u nás vždy byly, se stávají pouze dvě, které se mezi sebou střídají velkými teplotními skoky. Bez postupného přechodu. Bez možnosti pomalého zvyknutí si.

Největší mráz v Nučicích byl pozorován dne 11. února 1929. Tehdy naměřeno - 35°C, ale ještě koncem února vládly mrazy kolem - 20°C. První obleva této zimy dostavila se kolem 10. března. Kolem vodních toků obávali se obyvatelé měst i vesnic nebezpečných povodní pro spousty tajícího sněhu. Leč vody odtekly beze škody, neboť denní tání bylo bržděno a přerušováno trvalými nočními mrazy. Sníh sešel až počátkem dubna a brzy se dostavilo přiměřené jaro, které vývoj rostlinstva tuhou a dlouho trvající zimou zdržený rychle vyrovnávalo. (Bohumil Lhoták) (7)

7 Státní okresní archiv Praha-západ se sídlem v Dobřichovicích, fond Archiv obce Nučice, inv. č. 8, Pamětní kniha rok 1929 až (1969), evidenční jednotka č. 8, Kronika Nučic 1929 – 1964

„Vodo! Vodo, jsi bez chuti, bez barvy, bez vůně, jsi nedefinovatelná a člověk tě pije, aniž tě zná. Ty nejsi nutná k životu, ty jsi život sám. Naplňuješ nás rozkoší, jejíž zdroj není ve smyslech. S tebou se nám vrací všechno to, čeho jsme se zřekli. Díky tobě se otevírají všechny vyschlé prameny našeho srdce. Jsi tím nejcennějším pokladem na světě a také pokladem nejchoulostivějším, ty, tak čistá v útrokách země. Člověk může umřít žízní u magnezitového pramene. Může umřít žízní na břehu solného jezera. Může umřít, i když má dva litry rosy, jsou-li v ní rozpuštěny nějaké soli. Ty nepřijímáš žádné příměsi, ty se nedáš zfalšovat, ty jsi podezíravé božstvo. Ale naplňuješ nás nesmírným a prostým štěstím.“ (8)

Pročítám si tento úryvek z knihy Malý princ a přemýšlím. Jak výstižné. Voda jako vzácný dar. Déšť jako padající poklad z nebe. Srážky tak důležité pro život. Planeta se ale otepluje a už je na ní spousta míst, kde se voda vypařila a opravdu není. Vyprahlé pustiny bez života. Obrovský vliv má globální oteplování planety, kdy se zvedá průměrná teplota na zemi. Tato zima byla podle Českého hydrometeorologického ústavu vůbec ta nejmírnější v České republice, kdy se průměrná denní teplota dostala pod nulu pouze ve dvou dnech v období od října 2019 do dubna 2020. Další hodnota, která se sleduje, je parametr záporné teplotní sumy. Toto číslo nám udává jak moc v zimě mrzlo a čím je vyšší, tím bylo chladněji. Letošní zima má zápornou teplotní sumu v hodnotě 3,9., což je podle meteorologů nejnižší hodnota od roku 1775. Pro srovnání nejvyšší naměřená hodnota v Praze–Klementinu byla 636,4 a to v zimě 1798/99. (9)

(10)

- 8 SAINT-EXUPÉRY, Antoine de. Malý princ. 19. vydání v Albatrosu, 2. vydání v této podobě. Přeložil Zdeňka STAVINOHOVÁ. V Praze: Albatros, 2018. ISBN 978-80-00-05034-8.
- 9 Seznam Zprávy [online]. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/novy-doklad-ze-se-pocasi-zblaznilo-v-cesku-padl-jeden-rekord-110237>
- 10 Portál ČHMÚ : Home. Portál ČHMÚ : Home [online]. Dostupné z: <http://portal.chmi.cz/>

Popis výsledného díla a jeho finální podoba

V mé diplomové práci se zabývám tématem vody a změnami klimatu, které mají vliv na nás i na naše okolí. Snažím se na fotografiích zachytit prostředí, ve kterém se pohybují nejvíce. Hledám v něm skryté stopy problematiky oteplování, které nejsou na první pohled viditelné nebo je můžeme lehce přehlédnout, když se pohybujeme neustále ve stejném a pro nás dobře známém prostředí. Můžeme přestat vnímat i malé změny. Právě proto jsem se rozhodla reflektovat tuto současnou problematiku do fotografií vesnice, ve které žiji. Všimnout si i drobných detailů. V dokumentárním souboru fotografií zachycuji běžné situace a pro někoho ničím výjimečnou krajinu. Pro mě je to ale záznam mých myšlenek a jiný pohled na svět. Hledám taková místa, která mi jsou blízka, která často navštěvuji a kde já vnímám onu proměnu.

Na první pohled je na fotografiích paradoxně vody dostatek. Zachycuji déšť, potoky, rybníky, nádrže. Divák si může myslet, že se problematika sucha této oblasti netýká. Opak je ale pravdou. Ani ta bohužel není výjimkou a voda se nám před očima pomalu vytrácí. Kde se ještě před dvěma měsíci člověk propadal až po kotníky do bahna, je teď prашná cesta. Mnozí z nás mají povědomí, že se něco mění, ale do hloubky se již nezajímají o co jde, dokud se problém nedotkne přímo jich. Nebo si žádné důsledky nepřipouštějí. Nevšimáme si změny v krajině, jiného počasí než je běžné v daném ročním období, ani ztíženého života divoké zvěře. Podzemní toky i řeky vysychají, pole mají malou úrodu a půda je vyprahlá. Deštivých dnů ubývá a když už déšť dorazí, tak v podobě přívalových srážek, které půda nepobírá a proto nastávají povodně. Zásoby vody v přírodě chybí již na začátku roku a předpovědi počítají opět s tropickým létem.

Mým souborem bych chtěla navést diváka k tomu, aby o dané problematice začal více uvažovat a začal si všimnout i nepatrných odchylek. Aby vnímal vodu jako něco, co za chvíli může být vzácné. Živel, na kterém je vše živé závislé. Nechtěla jsem fotografiemi vyjádřit tuto problematiku popisně, ale tak, jako v reálném životě. Ukrytou. Na první pohled vykreslenou idealisticky. A na konci diváka zasáhnout. Odkrýt a ukázat mu pravou tvář dnešní doby.

„Co vás napadne, když pomyslíte na vodu? Oceány a řeky? Možná déšť nebo voda, kterou každý den pijete. Okolo sedmdesáti procent této planety, kterou nazýváme svým domovem, je pokryto vodou, stejně tak lidské tělo tvoří zhruba ze sedmdesáti procent voda. Bez vody bychom nemohli existovat a neexistovala by ani Země tak, jak ji známe. Voda je důležitá a nenahraditelná.“ (11)

Vody. Sníh. Bahno. Voda jako nositel a poskytovatel výpovědi. Na jednu stranu nám prozrazuje, co mělo být skryto a zapomenuto. Stopy, otisky minulosti. Kdo navštívil místo, na kterém teď stojíme. Jsme sami, ale cítíme přítomnost ostatních. Domýšlíme děj a skládáme si v hlavě mozaiku. Vytváříme fiktivní příběh, který může či nemusí být pravdivý.

11 EMO TO, Masaru. Zázračná voda. Přeložil Iva HAVLÍČKOVÁ. V Praze: Metafora, 2018. ISBN 978-80-7359-574-6., str. 7

Voda jako otisk času a děje. Spousta nám toho prozradí. Stačí se jen pozorně dívat kolem sebe. Dokáže ale i stopy zahladit. Kapky deště naopak smývají zanechané otisky a voda je nenávratně pohltí. Mokrá půda je jako nepopsaná tabule. Opět se v ní díky vodě mohou vytvořit záznamy. Znovu se stává dějištěm příběhů.

V práci se dotýkám několika otázek. Jaké bylo počasí před sto lety? Jak moc se změnilo? A změnilo se vůbec nebo jen v dnešní době přeháníme s černými scénáři? Na tyto otázky jsme hledala odpověď v obecní kronice Nučic. Nejstarší dobové zápisky jsou z roku 1929. Srovnávala jsem, jak moc se počasí dříve lišilo. Necelé jedno století. Krátká či dlouhá doba na proměnu? Je to dnes opravdu až tak rozdílné než kdysi?

Pracuji povětšinou s analogovou fotografií, kterou doplňuji digitálními snímky a screenshooty zpráv či meteoradaru, který zachycuje dešťové srážky. Během léta jsem začala narážet na články v novinách a na internetu, které se týkaly právě problematiky nedostatku vody. Léto v roce 2019 bylo opravdu extrémně teplé a vymykalo se běžnému počasí u nás. Bude to i nadále takto pokračovat nebo bude ještě hůř? Můžeme ještě měnicí se podnebí nějak ovlivnit a vrátit do přijatelného normálu? A letošní zima? Podle počasí spíše jaro. Pro někoho pohádka. Poslední lednový den jsem seděla na terase, pouze v mikině. Teploměr ukazoval 15 stupňů. Sluníčko svítilo. Na chvíli jsem zapomněla a užívala si nádherného počasí. Ale co příroda? Co nám tímto říká?

Pak teplé a slunné dny vystřídá déšť a kapky padají k zemi jedna za druhou. Konečně. Dívám se ven z okna a mám pocit, jakoby se příroda začala usmívat. Po tak dlouhé době. Bohužel, co vypadá jako naděje, nestačí zalážit půdu dost hluboko. Bylo by potřeba mnohem více popršených dní a nocí. Předpovědi však nejsou příznivé. Vyrážím ven a fotografuji. Protože takovéto dny se nebudou mnohokrát opakovat. Bude jich ubývat. Kaluže, odpařující se pára z lesa po dešti nebo poprašek sněhu. Čím dál více vzácný pohled.

Knihu dělím na malé kapitoly, které jsou doplněny fotogramy. Fotogramy vody, odebrané ze 7 různých zdrojů a lokalit. Vznikly magické abstraktní otisky. Samotný fotografický papír jsem ponořila do odebraného vzorku, poté osvítila a pokračovala do vyvolávací a ustalovací lázně. Není to tedy jen obyčejný otisk. Právě dotyk vody a papíru je ten důležitý a nenahraditelný moment. Je pozoruhodné, jak je každý fotogram rozdílný. Každý má jiné složení a strukturu. V každé vodě je život odlišný. Je to stále ten samý živel, ta samá nepostradatelná látka. Je ale neskutečně proměnlivá a ovlivněna organismy, které jí potřebují k životu. Navzájem si předávají vlastnosti a žijí v jakési symbióze. Pouze my, jako lidé, jí můžeme narušit a zničit.

A čím dál více se to tak i děje. Různé chemikálie vodu znečišťují a dostávají se do podzemních toků skrze obhospodařovanou půdu. Vypouštíme do potoků a řek látky, které do přírody nepatří.

Každé místo, ze kterého jsem brala vzorek a používala ho jako podklad pro fotografie, jsem také otestovala pH proužkem. Zjistila jsem jak pH vody, tak i další údaje jako například obsah dusičnanů, uhličitanovou tvrdost nebo obsah chlóru. Voda mnohdy působila znečištěně, ale nebylo tomu tak. U všech vzorků mi vyšly hodnoty přijatelné, nijak moc se nevymykaly ideálním výsledkům. Jen u dvou z nich jsem našla zvýšené hodnoty dusitanů, které vyjadřují znečištění chemikáliemi, například při hnojení polí. Ale vše bylo ještě v limitech, které jsou udány pro pitnou vodu. Nebyly překročeny žádné zdraví nebezpečné látky ve velkém množství, které by mohly narušit přírodní toky a zvířata žijící v nich i v okolí. Bohužel tyto dostupné pH testery nejsou až tak profesionální, jako mají různé laboratoře, které se tímto problémem zabývají. A proto je nutné brát mé výsledky s rezervou. I přesto mě to potěšilo. Bála jsem se, že mi nějaké hodnoty ukáží překročené limity. A to právě proto, že často vidívám v mém okolí zemědělce hnojit a postřikovat půdu různými chemikáliemi a pesticidy.

Do žádné fotografie nezasahuji žádnými úpravami, pouze barevnou korekcí, aby odpovídala atmosféra co nejvíce realitě. Jedná se především o snímky na barevný negativní kinofilm. Médium, které také musí přijít do styku s vodou, aby se obraz mohl na světlocitlivé vrstvě objevit. Fotila jsem především s kinofilmovou zrcadlovkou Nikon FM2 a objektivem Nikkor 50 mm. Snímky jím pořízené mají nezaměnitelnou auru. Snažila jsem se vyrážet na focení vždy, když se mi zdálo světlo magické, kouzelné nebo vystihující atmosféru místa a toho dne. Právě světlo dělá fotografie fotografiemi. Vykresluje realitu a zachycuje navždy její krásu. Snímky se stávají jakýmsi archivem myšlenek, našimi odrazy. Každý vnímáme jiným způsobem a proto jsou fotografie od každého jiné a zajímavé. A právě proto, že voda pomalu mizí a převládá suché počasí prozářené sluncem, se snažím zaznamenat a tím navždy uchovat okamžik, kdy jí bylo dostatek. Její sílu, ale i zranitelnost, skrytou za všedností dne.

Samotný název jsem volila tak, aby se mohl vyložit více významy. Myšlenka samotné problematiky s nedostatkem vody se ukrývá na první pohled v idylickém spojení slov. Všude kolem nás. Jako bych tím chtěla vyjádřit dostatek vláhy. Žádné problémy. Jako by se nás žádné sucho netýkalo. Proč si ale takto hraji s divákem? Proč se ho záměrně snažím oklamat a vše před ním skrýt? Nebylo by jednodušší mu naopak předložit syrové důkazy dopadů klimatické změny?

Myslím si, že tyto negativní zprávy se na nás valí ze všech stran. Všechna média, ať již televizní zprávy nebo internetové články, nás upozorňují, jak se podnebí na Zemi mění. Ale my si jen vše vyslechneme a tím to končí. Stává se to běžnou součástí a právě proto si přestáváme uvědomovat, že je to pravá realita. Bohužel v této době už jsme zvyklí na daný životní standard a jen těžko bychom se toho vzdali. Nikdo nepřestane například jezdit autem. Takto velké změny ve svém životě udělá jen málokdo. Ale přitom stačí začít i s nepatrnými, drobnými kroky ohledně našeho vnímání. Jen se zamyslet a více si vážít toho nejdůležitějšího, co máme. Doposud ještě stále běžně dostupného. Vody. Dívat se na ní jiným pohledem. Očima „cizince“. Jako na cosi jedinečného. Vtisknout si do paměti krásu okamžiku, kdy slunce zrcadlící se na vodní krajině odráží odlesky nebo kdy si s vodou

pohrává vítr a vytváří na ní drobné vlnky. Zapamatovat si zvuk kapek bubnujících na střechy domů. Užívat si deště. Čím více začneme vnímat vodu jako jedinečnou a nepostradatelnou, tím více si ji budeme chránit.

„Zatím vysycháme a opakujeme chyby předchozích civilizací. Pod každým čtverečním metrem půdy u nás chybí několik set litrů vody, ta je v oceánu. Náprava je možná jedině soustavným zadržováním vody v krajině na plochách, na půdních blocích a podporou trvalé vegetace. Potřebujeme zadržet dešťovou vodu a ochladit území výparem vody přes vegetaci, potom se bude voda do chladné krajiny vracet. Suchá území dále vysychají, naopak krajina ochlazovaná vegetací přitahuje déšť.“ (12)

Vizuální stránka a koncepce práce:

Celá diplomová práce je rozdělena na několik částí. Každá je vyjádřena jiným médiem a je zaměřená trochu jiným směrem. Chtěla bych co nejvíce umožnit divákovi být součástí mého souboru a vnímat ho jako něco jemu vělice blízkého.

Stejně tak, jako má voda mnoho tváří, tak i moje práce má mnoho podob. Je různorodá. Na první pohled je každá část jiná. Má však podobné rysy. Dávám dohromady různé pohledy na téma vody a snažím se je propojit v jedné myšlence. Voda. Je všude kolem nás. Je kouzelná, tajemná, vzácná a nepostradatelná. Bereme jí jako běžnou součást našeho života. Nevnímáme však nepatrné změny, které se kolem ní dějí. Tiše mizející, beze stop. Jak moc a jak rychle se vodní svět proměňuje? Neustále ji máme po ruce, stačí otočit kohoutkem. Ale kdy naposledy spadla kapka vody z nebe?

Hlavní je kniha dokumentárních fotografií, kde je hlavním motivem voda v různých podobách. Ať již jako rybník, potok nebo déšť, tak i jako sněhová pokrývka nebo blátivá cesta. Toto vše by bez vody nemohlo existovat. Její různorodé „převleky“ a proměny podle počasí zaznamenány v různém ročním období. Snímky jsou proloženy stránkami s mými texty. Zaznamenávám v krátkých úryvcích mé pocity nebo myšlenky, které se k danému místu vážou. Rozhodla jsem se sjednotit fotografie do knihy, abych vytvořila ucelený soubor. Kniha mi umožňuje kreativně propojit snímky v jeden celek. Mohu jejím uspořádáním, postupným řazením snímků podat divákovi výpověď. Ráda kombinuji fotografie a hraji si s umístěním na stránku. Pocit uchopení. Knihu můžete vzít do ruky, listovat v ní. Jste s dílem v kontaktu. Kniha mi umožňuje také práci s rozdílnými materiály a různými druhy papíru. I ty jsou důležité a nepostradatelné pro celkové vyznění celého souboru. Musí fotografie vystihovat, musí zachycené snímky podpořit. Právě s kombinací materiálu v knize pracuji. Několik stránek je vytisknuto na pauzovacím papíře. Jedná se o snímky meteoradarů. Umísťovala jsem je tak, aby se prolínaly s fotografiemi, které se k nim vážou a které jsou pořízeny krátce poté. Shluky srážek působí jako abstraktní díla. Tvary mraků se propíjí do krajiny jako kapky dopadající na zem.

(Příloha 6, 7)

Jako doplňující jsem vytvořila knížku podvodních fotografií. Je zasazena do bílého pouzdra, které propojuje knihu s fotografiemi umístěnými na zdi v bílých hlubokých rámech. Pracuji s těmito snímky samostatně, aby vynikla jejich kouzelná atmosféra. Nevšední pohled na úplně jiný svět. Svět plný různorodých tvarů. Nikdy předtím jsem takto nefotografovala a byla to pro mě první zkušenost. Ale byla jsem naprosto unešená. Objevovat, co se skrývá pod hladinou. Vše je zajímavé. Neznámé. Stále se proměňující. A opět je zde ten moment doteku vody. I když nepřímý, protože kamera je umístěna ve vodotěsném pouzdře. Fotografie na obálce knihy je ukryta pod plexisklem. Světlo se odráží od modré barvy a vytváří na povrchu odlesky stejně tak, jako by si paprsky hrály s vodní hladinou. **(Příloha 8)**

Vytvářela jsem také dva soubory fotogramů, jak jsem se zmínila již v textu výše. První soubor je zarámován v rámech. Jedná se právě o fotogramy vzorků odebraných na místech poblíž mé vesnice nebo přímo v potoce, který jí protéká. Ke druhému mi jako předloha posloužil tok

vody z vodovodního kohoutku a osvicovala jsem jeho dopad na papír. Tyto abstraktní kompozice jsem umísťovala k textům z kroniky jako ilustrativní. Chtěla jsem texty něčím doplnit. Ale tak, aby nebyly ničím rušeny. **(Příloha 9, 10)**

Dále pracuji s videi. Banální, stále se opakující děj. Déšť, tekoucí voda či vodní hladina. Ničím výjimečné. Žádný dějový zvrát. Používám tyto záznamy reality jako živé fotografie. Z dálky vypadají jako snímky. Když ale člověk začne tyto obrazy více prohlížet, najednou ožívají. Detail po detailu. Drobné pohyby rozehrávají vodní hladinu a divák může pozorovat její pohyb. Rozvlnění. Dopadající kapky. Chvilku se zastavit i nad tak běžnou situací a jen se dívat. Nechat se unášet proudem myšlenek a snít. Jak je výjimečná? Pohled na ní mě uklidňuje. Je slyšet jen tiché šumění a hučení. Právě zvuky fotografie zachytit nedokáže. Vzniká jakýsi abstraktní obraz, živý otisk reality. Ale pak si člověk uvědomí její vzácnost. Zranitelnost. Nedokážeme si však představit, že by opravdu mohla vymizet. **(Příloha 11)**

*„Příroda má nepochybně bezpočet zvuků. Například všechny ty nejrůznější zvuky, které vydává tekoucí voda. U pramene voda bublá, pak zurčí a slévá se s dalšími potůčky, aby se z ní stal uhánějící proud, a možná dokonce burácející řeka, která se řítí přes vodopády. Voda může nakonec vytvořit širokou řeku, která pomalu hučí na cestě do moře. S každou sebemenší změnou prostředí se zvuk tekoucí vody mění.“ **(13)***

Malé objekty, velevrub malířský, přehrávky a voda z Radotínského potoka, jako akcenty k plochým fotografiím, bez struktury a hmoty. Nalezená škeble, vyvržená na břeh rybníka, kterým protéká stejný potok, jako naši vsí. Zablýskne se, když na ní dopadá sluneční paprsek. Ukrytá krása pod vodní hladinou. Z místa, které můžete spatřit na snímcích. Přehrávky, kterými jsem měřila hodnoty vody v krajině. Spoustu drobných papírků plných barevných čtverců. Všechny stejné. Naměřené barevné odstíny se bohužel v průběhu času ztátí a vyblednou na univerzální tón. A nakonec skleněná vázička, naplněná vzorkem z potoka, který teče skrze Nučice. Propojení všech součástí. Je to ona stejná voda, jako na snímcích. Ale je tu s námi. Reálně, bez zprostředkování skrze jiná média. **(Příloha 12)**

Teď mi zbývají představit ještě samostatně zarámované snímky. Jedná se o zachycení právě dopadů nedostatku vody v krajině. Snímky mají jinak laděnou atmosféru. Představuji skrze ně realitu tak, jak ji mnozí nechtějí vidět. Drobné detaily, nalezená zátiší. Jako kontrast k samotné knize, kde panuje nadvláda vody a kde sucho na snímcích maskují a záměrně neukazují. **(Příloha 13)**

Ač vzniklo k mé diplomové práci obrovské množství materiálu, jedna fotografie leckdy dokáže vyjádřit vše. Přesně takovým symbolem se pro mě stal snímek nebe nad Nučicemi. **(Příloha 14)** Celý problém týkající se sucha a nedostatku vody je ukryt pod idylickým výjevem každodennosti dne. Modrá obloha s oblaky. Je zde ale zachycena celá podstata. Mraky se rozestoupily a poté opět spojily. Obešly nás obloukem a nad námi nechaly prosvítat paprsky slunce. Nevím, co tento jev způsobuje, ale děje se to zde velice často.

Vidívám černé bouřkové mraky, které se k nám blíží, ale jako by je něco hnalo od nás. Záhadná energie železné rudy v půdě, její vyzařované teplo nebo je snad přitahuje více řeka Berounka a proto nás míjí? Mraky se rozestoupí a bouří všude kolem nás. Někdy spadne pár kapek. Ale to je vše. Sucho. A to i přesto, že radar bouřkové mraky nad Nučicemi ukazuje. Stalo se to téměř jakýmsi nepsaným pravidlem, pokud přichází déšť od západu. Už už to vypadá, že se bouřka přizene, když v tom rázem změní směr a my pozorujeme, jak odchází.

„Především je nutno konstatovat, že radar neukazuje srážky, ale radiolokační odrazivost. Meteorologický radar je uzpůsoben tak, aby podle odrazivosti bylo možno určit zejména oblačnost a srážky, ale i tak se může do obrazu přimíchat jiný signál. Pokud prozatím ponecháme stranou, že radar může mít poruchu nebo že signál může být ovlivněn elektromagnetickým rušením například od Wifi sítí, pak existuje několik důvodů, které mohou způsobit obraz srážek tam, kde nejsou.

Jedna věc jsou takzvané pozemní cíle. Radarový signál se odráží nejen od oblačnosti, ale i například od vrcholů hor, vysokých budov a podobně. Tyto pozemní cíle jsou několika metodami poměrně dobře odfiltrovány, na originálních neupravených obrázcích by jich bylo vidět podstatně víc, ale i po této úpravě se postřehnout dají, zejména při určitých podmínkách.

Jevem, který výrazně zvyšuje pravděpodobnost zachycení pozemních cílů, je refrakce, která je zesílena při silné inverzi. A právě v létě při jasném počasí bývá ranní inverze dost výrazná a v důsledku profilu teploty a vlhkosti se zesiluje refrakce pro radarové vlny, to znamená, že radarový paprsek je víc než obvykle zakřiven směrem k zemskému povrchu a zachycuje i cíle, které normálně "nevidí". Výsledkem je, že při silné ranní inverzi za zcela jasné oblohy vidíme radarový obrázek ze značné části pokrytý zobrazením "oblačnosti" nebo "srážek", které tam prokazatelně nejsou. Během dne, když se inverze rozpustí, tento obraz vymizí a odpoledne již radar ukazuje správně.

Dalším zdrojem falešného signálu bývá při bouřkových situacích velmi silná a vysoká bouřka za hranicí dosahu radaru. Radar vysílá radiové impulsy v pravidelných intervalech, a zachycuje jejich návrat po odrazu od nějakého cíle.

Z uvedeného je patrné, že meteorologický radar nemůže být jediným konečným zdrojem informací o oblačnosti a srážkách a jeho údaje je zapotřebí posuzovat v kontextu s údaji jiných přístrojů a jinými pozorovacími metodami a s celkovou meteorologickou situací.“

(Pavel Jůza, 2010) (14)

Umění a voda

Fotografie jako médium je skvělým nástrojem, kterým můžeme upozorňovat na problémy. Každý dokumentární snímek nám ukazuje realitu. Surově, bez přikrášení. Takovou, jakou jí nechceme vidět nebo nemáme tu možnost být na daném místě. Každý fotograf zachycuje svět svým rukopisem a dokáže tak každému dalšímu pozorovateli jeho snímků zprostředkovat svůj úhel pohledu, který může být inspirativní. Dokážeme zachytit vzpomínky na místa, které se neustále mění a nebo navždy zmizí. Vytvořit záznamy času, abychom nezapomněli. Umožňuje nám klást otázky a rozehrát dialog. Napomoci rozšířit povědomí o aktuální situaci a spustit řetězec kroků, které mohou vést ke zlepšení či vyřešení. Fotoaparát se v rukou může stát pomyslnou zbraní, užitečnou pomůckou a jakýmsi zprostředkovatelem obrazových informací, který nám umožňuje zasáhnout a jednat. Ať už vizuálně silnějším projektem, který se všem vtiskne hned do paměti nebo se souborem fotografií, ke kterému si člověk nejprve musí najít cestu a hledat v něm skrytá poselství.

Newsha Tavakolian, Iran's Shrinking lake Urmia, Iran, 2016 (Příloha 1):

Stejně jako já, se Newsha Tavakolian zaměřil na jednu oblast a zdokumentoval život obyvatel kolem ázerbajdžánského jezera Urmia. Vlivem změny klimatu se zintenzivněly období sucha a zvýšily se horké letní teploty, které urychlují odpařování vody. Avšak veliký vliv má i nadměrné využívání vody z jezera k zavlažování či její odvádění do ilegálních studen. Dokonce i ptactvo, kterému jezero poskytovalo útočiště, už v této lokalitě nespátříte. A ani turisté, navštěvující jezero Urmia kvůli léčebným koupelím v jeho teplých vodách, už tu nepotkáte. Fotografie na první pohled působí jako malby, krásné obrazy plné barev. Bohužel to je pouze maska, která zakrývá dopady sucha. Zátíší se střídají s portréty a krajinou. Zachycení každodennosti.

Adam Fuss, Untitled, 2007 (Příloha 2):

Velice vizuálně silný soubor fotogramů rozvlněné hladiny nebo dopadu kapek. Zachycení krátkého okamžiku a neopakovatelného obrazce na vodní hladině. Neustále se měnící tvary a vlnění. Adam Fuss dokázal vtisknout na papír magickou auru vody. Látky, která se nedá uchopit, nemá tvar a ani barvu. Sama o sobě je klidná a „neviditelná“. Avšak pokud se k ní někdo nebo něco přiblíží, změní se v zrcadlo. Pokud se jí někdo nebo něco dotkne, okamžitě rozehrává hru vln a odpovídá.

Simon Beck, Snow art (Příloha 4):

Práce s otisky, časem a s Land art uměním, které je pouze dočasné. Nedá se přemístit ani zachovat. Vzniká pouze na krátkou dobu, než si ho příroda vezme zpět. Obrazce vychozené sněžnicemi do sněhové pokrývky, celé viditelné pouze z výšky. Jen samotný vznik díla je pro Simona Becka něčím výjimečným. Je jakousi meditací. Člověk vypráví svým pohybem příběh.

Christo and Jeanne-Claude, Plovoucí mola, 2016 (Příloha 5)

Projekt umělců Christo and Jeanne-Claude umožnil návštěvníkům projít se po hladině italského jezera Iseo. Byl zrealizován pouze na 14 dnů a právě omezený čas, kdy si dílo mohl člověk zažít, zážitek ještě umocňoval. Christovi šlo hlavně o prožitek a o samotný pocit, kdy se dílo stává součástí prostoru a je zrealizováno. Proces tvorby je jeho vášní. Není to pouze obraz na papíře, ale skutečnost.

Sám umělec se k projektu vyjádřil těmito slovy: „*Musíte se projít, vnímat vítr, vnímat déšť a slunce.*“ (15) Práce se samotným pohybem vln a nestálostí. Povrch pod nohama se hýbe a kopíruje hladinu. Splývá s ní a stává se její součástí. A návštěvníci spolu s ním. Monumentalita díla, jeho jedinečnost a neopakovatelnost, je ohromující.

Téma vody bylo vybráno i pro mezinárodní fotografickou soutěž *Hamdam International Award 2020*, kdy vítězné snímky skrze kategorie ukazují vodní živel jednak jako kouzelný svět plný živých tvorů a jako podstatu života, tak na straně druhé odkrývají její ničivou sílu, která devastuje vše, co jí přijde do cesty a mnohdy si bere i lidské životy. Autoři nám ukazují ono křehké pouto mezi námi, živočichy, a vodou. Snímky s krásnou atmosférou, plné emocí. Tajemné světlo, které se šíří pod hladinou a vykresluje nám neznámý podvodní život. Takový, jaký být za chvíli už nemusí. O vše pomalu přicházíme.

Resumé

For my dissertation work, I have focused on the theme of water and climatic changes, which affect us and our close environment. I often try to capture the environment with my photography. I am searching for the hidden traces of the problems of global warming, which one does not necessarily see on the first view. When we are constantly in the same space, we often cease to pay attention to small changes. Therefore, I decided to make a photography document about the village where I live. I have taken photos of ordinary situations, places, and landscapes. I focused on locations that are close to me, and which I often visit. My intent is to show this problem from my perspective.

There is a lot of water depicted in my work. Rain, rivulets, ponds, and reservoirs. Paradoxically, the viewer might naturally think that everything is good in this location. Not dry. But the opposite is actually true. Underground watercourses and rivers are drying out. Farming soil is parched, and no longer yields crops. Rainy days are disappearing. Reserves of water are depleted, and no longer refilled. And the summers are getting hotter every year.

I have separated my work into several parts. The main part is a book of documentary photographs. In creating this, I had the opportunity to work with various materials of paper. I experimented with different sizes and formats. I created the layout in order to aptly express my photographs. My ideas about the climatic changes are reflected through short phrases, which are connected to the places in the pictures. The book is sorted into small chapters. Each chapter depicts different “water” locations near my village. In the book, I combine documentary photos, text, and screenshots of news about global warming and drought.

The second part of my work is a small book of abstract underwater photos. These are unusual views of the unique and magical “world.” This world is filled with different shapes and colours. This is my first experience with underwater photography, and I love it very much.

I made seven photograms, too. I took samples of water from different locations (which I took photos of in the main book) and made prints of the reality of their composition.

Next, I worked with video. Scenes of flowing water or raindrops falling down on various surfaces. I recorded ordinary scenes. Nothing special. No twists. I use these scenes as live photos. When you watch from a distance, you think that they are only pictures. But when you approach them, the photos come alive. Detail by detail. And they contain a variety of sounds, as well.

Finally, I have written short descriptions for framed photographs. In these, I have opted for the opposite point of view than in parts aforementioned. I took photographs of landscapes where we can see traces of water dearth. The visible effect of climatic changes.

I have combined various views on the theme of water, and I have tried to interconnect these in one idea. Water. It is everywhere around us. It is magical, mysterious, precious, and essential. But it is quietly fading away. We do not notice these slight changes. We have water ceaselessly near to hand. Just turn the tap. But when the last time it rained?

Zdroje

Knižní zdroje:

- 1 Státní okresní archiv Praha-západ se sídlem v Dobřichovicích, fond Archiv obce Nučice, inv. č. 8, Pamětní kniha rok 1929 až (1969), evidenční jednotka č. 8, Kronika Nučic 1929 – 1964
- 2 Státní okresní archiv Praha-západ se sídlem v Dobřichovicích, fond Archiv obce Nučice, Nezpracovaný dodatek, Přílohy foto 1947 – 1990
- 3 EMOTO, Masaru. Zázračná voda. Přeložil Iva HAVLÍČKOVÁ. V Praze: Metafora, 2018. ISBN 978-80-7359-574-6.
- 4 SAINT-EXUPÉRY, Antoine de. Malý princ. 19. vydání v Albatrosu, 2. vydání v této podobě. Přeložil Zdeňka STAVINHOVÁ. V Praze: Albatros, 2018. ISBN 978-80-00-05034-8.

Internetové zdroje:

- 1 Hydrologie | Klimatická změna v České Republice. [online]. Copyright © 2020 Klimatická změna [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.klimatickazmena.cz/cs/adaptace/hydrologie/>
- 2 Evapotranspirace – Wikipedie. [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Evapotranspirace>
- 3 zalejme.cz. *zalejme.cz* [online]. Copyright © 2019 [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://zalejme.cz/>
- 4 Vracíme vodu lesu. *Vracíme vodu lesu* [online]. Copyright © 2019 Lesy ČR. Všechna práva vyhrazena. Made [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.vracimevodulesu.cz/>
- 5 Dvě hodiny a voda dostane zcela jiný náboj :: Rodinná firma Pleva. *Léčivé včelí produkty a výrobky z nich - med propolis pyl kosmetika přírodní* [online]. Copyright © Pleva s.r.o., system [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.pleva.cz/a/dve-hodiny-a-voda-dostane-zcela-jiny-naboj>
- 7 Včelami ovlivněná voda | *Včelí produkty*. *Včelí produkty* | *Vyzkoušejte sílu včelích produktů* [online]. Copyright © Karel Kol [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.vceli-produkty.eu/aktuality/vcelami-ovlivnena-voda>
- 8 *Seznam Zprávy* [online]. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/novy-doklad-ze-se-pocasi-zblaznilo-v-cesku-padl-jeden-rekord-110237>
- 9 Portál ČHMÚ : Home. *Portál ČHMÚ : Home* [online]. Dostupné z: <http://portal.chmi.cz/>

- 10 NEDIVME SE, ŽE JE SUCHO | Počítáme s vodou. *Počítáme s vodou* [online]. Copyright ©2020 Počítáme s vodou [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.pocitamesvodou.cz/nedivme-se-ze-je-sucho/>
- 11 JŮZA, P. *Proč někdy meteorologický radar ukazuje srážky, když neprší?* [online]. Vydáno 03.07.2010 [cit. 28.06.2020]. Dostupné na: <http://www.infomet.cz/index.php?id=read&idd=1278176203>
- 12 Novinky.cz – nejčtenější zprávy na českém internetu. *Novinky.cz – nejčtenější zprávy na českém internetu* [online]. Copyright © 2003 [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/>
- 13 Seznam Zprávy. *Seznam Zprávy* [online]. Copyright © 1996 [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/>
- 14 Yr – Været for Norge og verden fra NRK og Meteorologisk institutt. *Yr – Været for Norge og verden fra NRK og Meteorologisk institutt* [online]. Copyright © NRK og Meteorologisk institutt 2007 [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.yr.no/>
- 15 Intersucho. [online]. Copyright © [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.intersucho.cz/cz/?from=2020-05-31&to=2020-06-28&t=2020-06-21>
- 16 Radar na mapě, bouřky, meteostanice | In-počasí. *Radar na mapě, bouřky, meteostanice | In-počasí* [online]. Copyright © 2020 [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://mapy.in-pocasi.cz/>
- 17 Adam Fuss | artnet. *Buy, Sell, and Research Contemporary Art Online: artnet* [online]. Copyright ©2020 Artnet Worldwide Corporation. All rights reserved. [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <http://www.artnet.com/artists/adam-fuss/>
- 18 Magnum Photos. *Magnum Photos Home* [online]. Copyright © 2014 Magnum Photos [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://pro.magnumphotos.com/Package/2K1HRG9U5038>
- 19 Snow as seen by Sohrab Hura – British Journal of Photography. *British Journal of Photography – The latest photography news and features, since 1854.* [online]. Copyright © Sohrab Hura. [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.bjp-online.com/2020/01/snow-as-seen-by-sohrab-hura/>
- 20 *301 Moved Permanently* [online]. Dostupné z: <http://www.bbc.com/news/uk-england-somerset-50972062>
- 21 Christo and Jeanne-Claude | Projects | The Floating Piers. *Christo and Jeanne-Claude | Home* [online]. Copyright © 2014 Christo [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://christojeanneclaude.net/projects/the-floating-piers>
- 22 ÚAZK - přehledka. [online]. Copyright ©ZÚ [cit. 29.06.2020]. Dostupné z: <https://archivnimapy.cuzk.cz/uazk/pohledy/archiv.html>

Filmy:

- 1 *Christo - Walking On Water* [česky Christo: Chůze po vodě] [film]. Režie Andrey PAOUNOV. Itálie / USA / Německo / Spojené arabské emiráty, 2018.

Seznam příloh

Příloha 1

Newsha Tavakolian
Iran's Shrinking lake Urmia, Iran, 2016

Příloha 2

Adam Fuss
Untitled, 2007

Příloha 3

Sohrab Hura
Snow, Kashmir, 2015

Příloha 4

Simon Beck
Snow art

Příloha 5

Christo a Jeanne-Claude, The Floating Piers / Plovoucí mola, Lake Iseo, Italy, 2016

Příloha 6

Ukázka finálních fotografií z diplomové práce *Všude kolem nás, 2020*

Příloha 7

Ukázka z přípravy knihy, řešení řazení stránek a materiálů papíru

Příloha 8

Ukázka doplňkové knížky s podvodními fotografiemi

Příloha 9

Ukázka fotogramů

Příloha 10

Ukázka zarámovaných fotogramů

Příloha 11

Ukázka videí

Příloha 12

Ukázka zarámovaných objektů

Příloha 13

Ukázka zarámovaných fotografií

Příloha 14

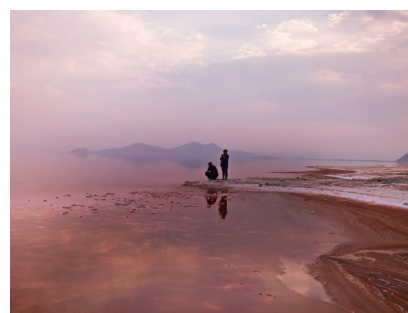
Finální fotografie, která bude umístěná na zdi vedle rámu,
velký formát, rozměr A1

Přílohy

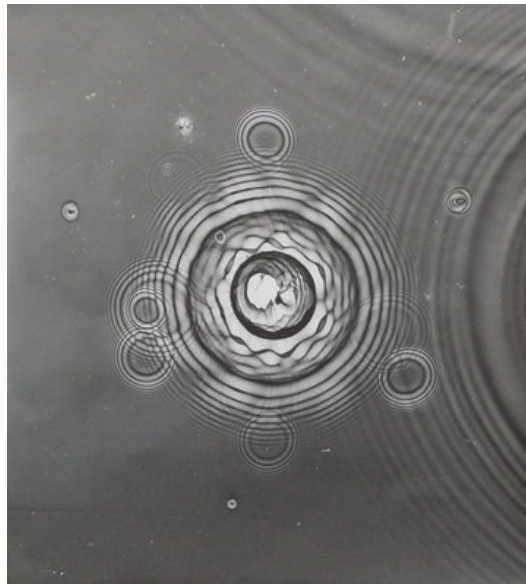
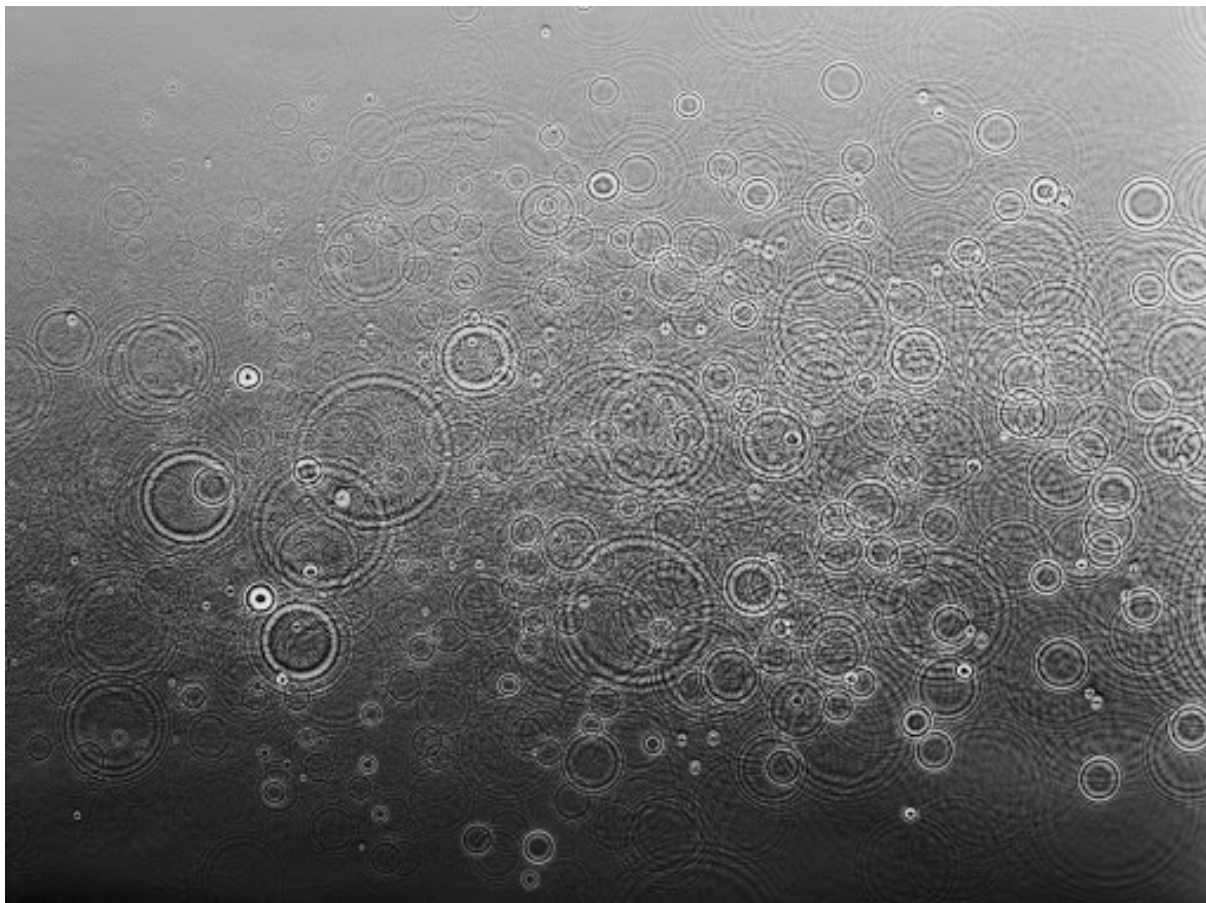
Příloha 1

Newsha Tavakolian

Iran's Shrinking lake Urmia, Iran, 2016

Příloha 2
Adam Fuss
Untitled, 2007

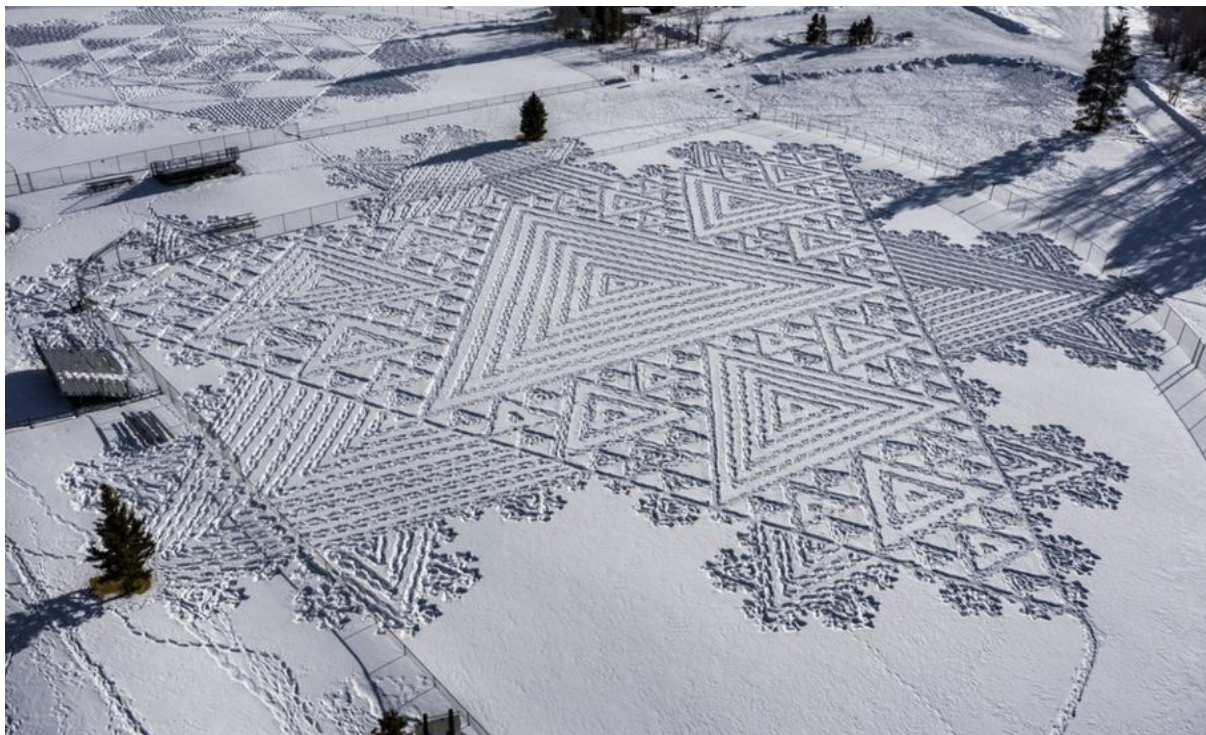
17 Adam Fuss | artnet. *Buy, Sell, and Research Contemporary Art Online: artnet* [online]. Copyright ©2020 Artnet Worldwide Corporation. All rights reserved. [cit. 28.06.2020].
Dostupné z: <http://www.artnet.com/artists/adam-fuss/>

Příloha 3
Sohrab Hura
Snow, Kashmir, 2015

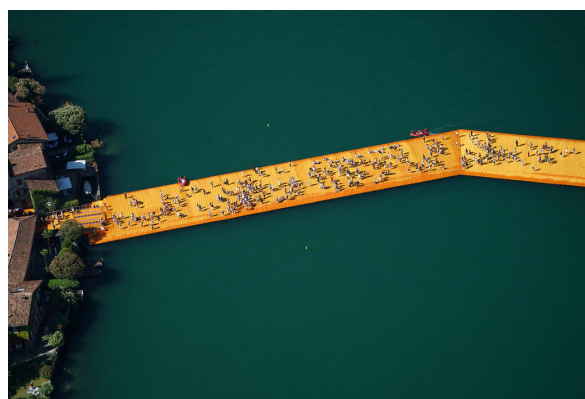
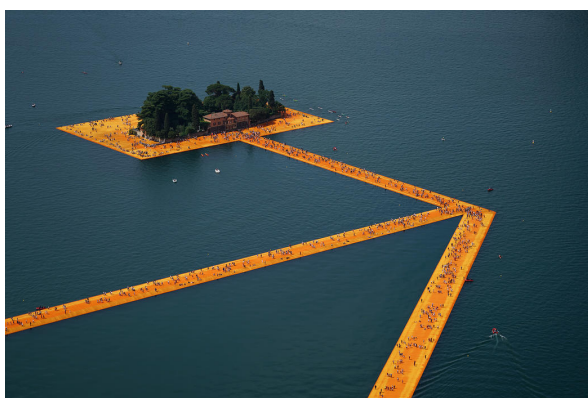
18 Snow as seen by Sohrab Hura – British Journal of Photography. *British Journal of Photography – The latest photography news and features, since 1854.* [online]. Copyright © Sohrab Hura. [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://www.bjp-online.com/2020/01/snow-as-seen-by-sohrab-hura/>

Příloha 4
Simon Beck
Snow art

Příloha 5

Christo a Jeanne-Claude, The Floating Piers / Plovoucí mola, Lake Iseo, Italy, 2016

20

Photo: Wolfgang Volz
Christo and Jeanne-Claude | Projects | The Floating Piers. *Christo and Jeanne-Claude* | Home [online].
Copyright © 2014 Christo [cit. 28.06.2020]. Dostupné z: <https://christojeanneclaude.net/projects/the-floating-piers>

30

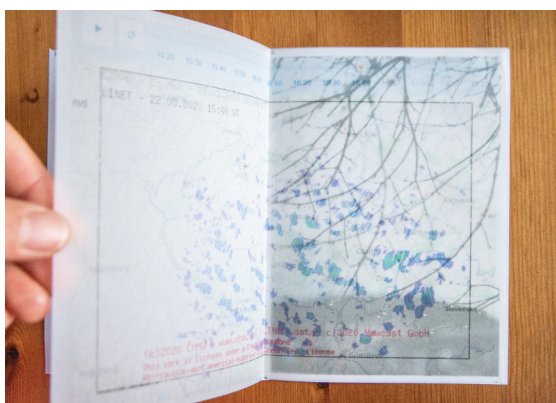
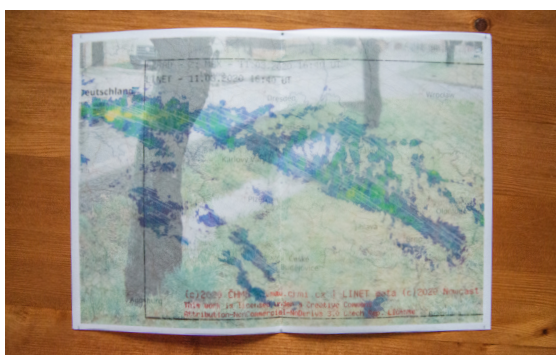
Příloha 6

Ukázka finálních fotografií z diplomové práce *Všude kolem nás, 2020*

Příloha 7
Ukázka z přípravy knihy, řešení řazení stránek a materiálů papíru

Příloha 8

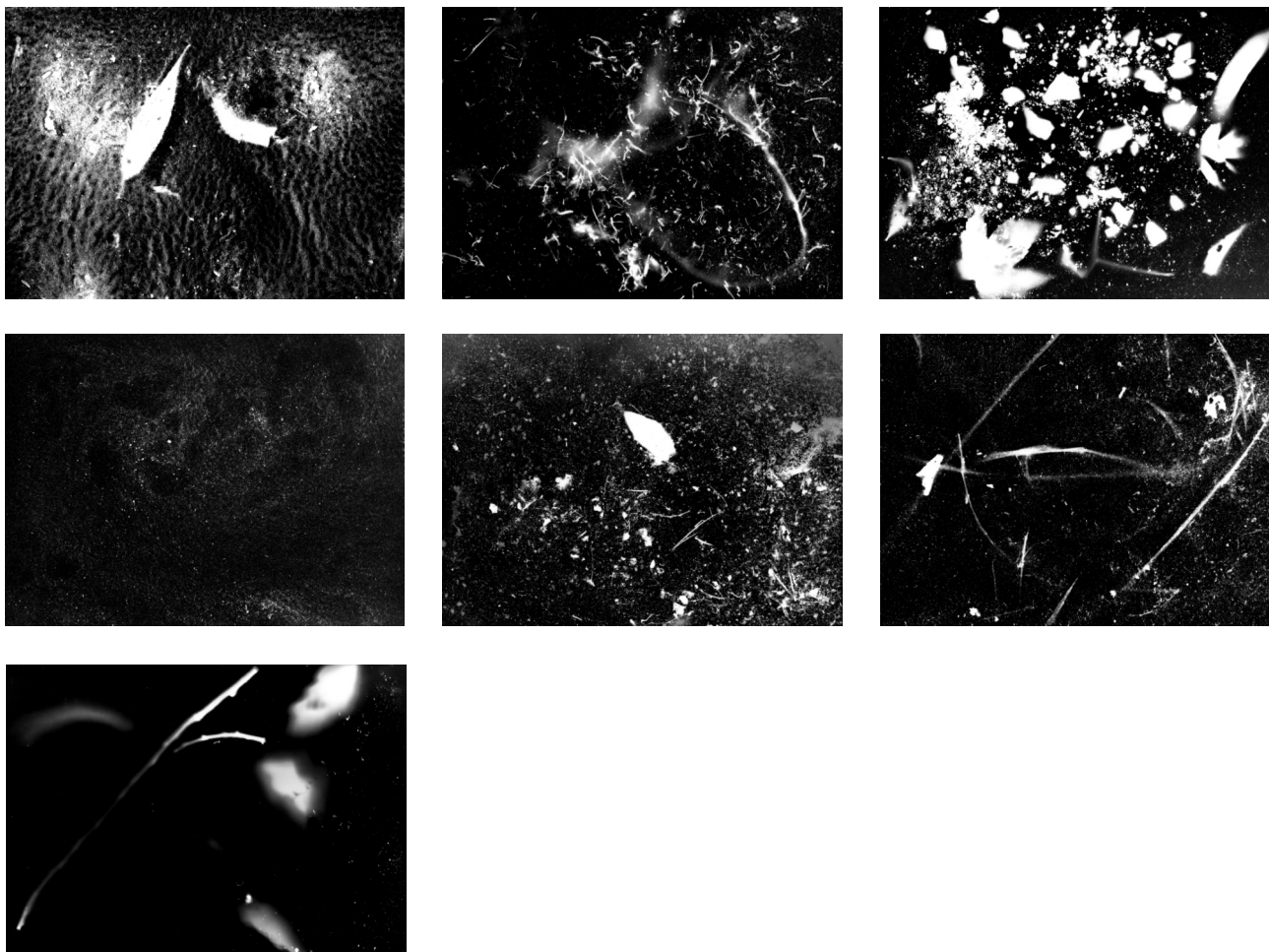
Ukázka doplňkové knížky s podvodními fotografiemi

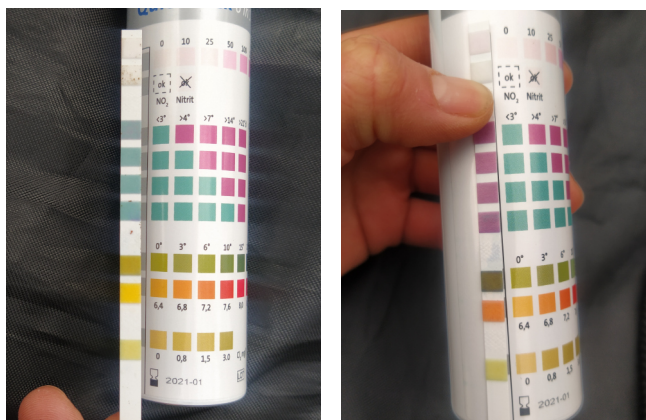
Vybrané snímky z knížky

Příloha 9
Ukázka fotogramů

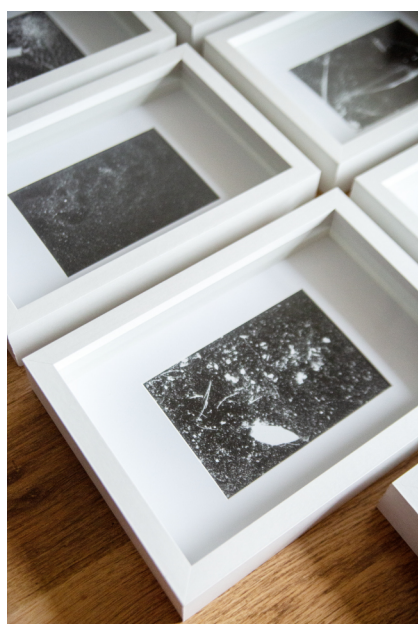

*Reportážní fotografie z temné komory
během vytváření fotogramů*

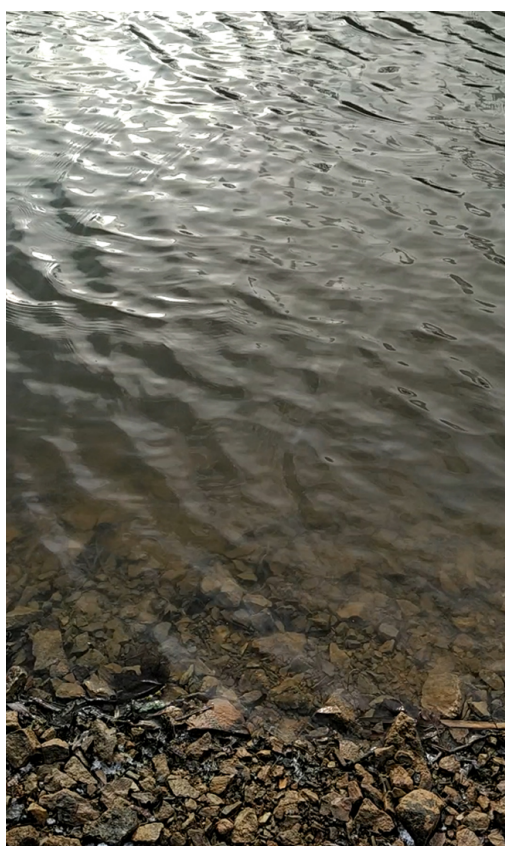

*Reportážní fotografie z testování
vzorků vody - ph proužky*

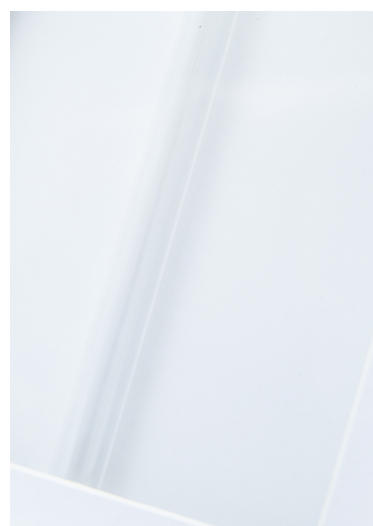
Příloha 10
Ukázka zarámovaných fotogramů

Příloha 11
Ukázka videí

Příloha 12
Ukázka zarámovaných objektů

Příloha 13
Ukázka zarámovaných fotografií

Příloha 14

*Finální fotografie, která bude umístěná na zdi vedle rámů,
velký formát, rozměr A1*

